

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la respingerea cererii depusă de Serghei Carp, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Carp împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ,

*(Dosarul nr. 2ac-100/25
NR. PIGD 2-20163378-01-2ac-27032025)*

Cererea de strămutare nu este justificată. Lipsa temeiurilor de strămutare a cauzei de contencios administrativ.

21 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces cererea depusă de Serghei Carp, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 decembrie 2020, Serghei Carp a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate, solicitând anularea/revocarea în totalitatea actului de constatare nr. 300/19 și a deciziilor din 16 decembrie 2020.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

2. Prin hotărârea din 01 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea de contencios administrativ înaintată de Serghei Carp. S-a anulat actul de constatare nr. 300/19 din 16 decembrie 2020 întocmit de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Serghei Carp.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC APELUL

3. La 04 noiembrie 2022 și la 01 februarie 2023, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel împotriva hotărârii din 01 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a acesteia, emiterea unei decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

4. La 12 martie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.29), Serghei Carp, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, a depus cerere, în temeiul art. 43 alin. (2) lit.f) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat strămutarea cauzei pentru examinarea cererii de apel la o altă instanță egală în grad.

5. În motivarea cererii s-a invocat cu referire la prevederile art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, că judecătorul care soluționează prezenta cauză a emis anterior, în cadrul altor dosare, soluții contradictorii cu privire la același obiect de drept, ceea ce generează îndoieli grave asupra imparțialității sale. Este de notorietate faptul că soluțiile diferite, emise de același judecător pe aceleași premise de fapt, pot constitui un indiciu direct de lipsă de imparțialitate. Având în vedere practica și principiul continuității și coerenței în soluționarea unor cauze similare, a considerat că emiterea unor decizii contradictorii pe același obiect poate crea o bănuială legitimă asupra imparțialității judecătorului. În contextul în care judecătorul a adoptat soluții diferite pe același obiect, se prezumă că imparțialitatea acestuia este afectată.

6. Totodată, a menționat că articolul 6 CEDO garantează dreptul oricărei persoane la un proces echitabil, inclusiv prin respectarea principiului imparțialității instanței. Acest articol prevede, că orice persoană are dreptul să fie judecată de o instanță „independent și imparțială”. În interpretarea CtEDO, imparțialitatea nu înseamnă doar o „neutralitate” față de părțile implicate, ci și un „test subiectiv”, care se referă la absența unor prejudecăți reale ale judecătorului și un „test obiectiv”, care se referă la circumstanțele externe, care ar putea pune sub semnul întrebării imparțialitatea, chiar și în absența unui comportament efectiv părtinitor al judecătorului. Spre exemplu, Curtea a stabilit că chiar o bănuială rezonabilă de părtinire este suficientă pentru a pune sub semnul întrebării imparțialitatea procesului (cazul Piersack v. Belgia).

7. De asemenea, a indicat că imparțialitatea judecătorului este un fundament al echității procesului, iar fără aceasta, orice decizie poate fi percepută ca fiind viciată de favoritisme. Astfel, chiar și bănuielile de părtinire afectează fundamentele unui proces echitabil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

8. Art.197 din Codul administrativ:

„Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege.”

9. Art. 198 din Codul administrativ:

„(3) Instanța ierarhic superioară decide, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, strămutarea acțiunii în contencios administrativ la o altă instanță de judecată dacă instanța competentă nu poate adopta o hotărâre:

- a) când, din motivul recuzării sau abținerii unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor devine imposibilă;
- b) când, din cauza unor circumstanțe excepționale, nu poate funcționa o perioadă îndelungată.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

10. Din materialele dosarului rezultă că pe rolul Curții de Apel Centru se află spre examinare în ordine de apel cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Carp împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ, ca urmare a contestării de către Autoritatea Națională de Integritate a hotărârii din 01 noiembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

11. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că în cererea de strămutare formulată în temeiul art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, în esență, s-a invocat că judecătorul care soluționează prezenta cauză a emis anterior în cadrul altor dosare soluții contradictorii cu privire la același obiect de drept, ceea ce generează îndoieli grave asupra imparțialității sale. Or, soluțiile diferite, emise de același judecător pe

aceleași premise de fapt, pot constitui un indiciu direct de lipsă de imparțialitate.

12. Deși prezenta cauză este de contencios administrativ, iar art. 198 din Codul administrativ stabilește în mod exhaustiv temeiurile în baza cărora o cauză de contencios administrativ poate fi strămutată de la o instanță la alta de același grad, însă la caz solicitantul a indicat ca temei de drept doar art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă. Or, în sensul acestei prevederi legale, instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

13. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că art. 198 alin. (3) din Codul administrativ stabilește condițiile și procedura de strămutare a unei cauze în contencios administrativ la o altă instanță, exclusiv în situațiile în care instanța inițial competentă nu poate soluționa cauza în mod obiectiv și imparțial. Scopul acestei reglementări este asigurarea dreptului la un proces echitabil, garantând că instanța care soluționează cauza nu este afectată de suspiciuni rezonabile privind imparțialitatea și obiectivitatea judecătorilor.

14. Soluția privind strămutarea cauzei constituie o măsură excepțională, fiind dispusă exclusiv de instanța ierarhic superioară, printr-o încheiere definitivă și obligatorie, care nu poate fi atacată prin recurs. Acest mecanism procedural are rolul de a preveni prelungirea nejustificată a litigiilor și de a evita abuzul de drept procesual.

15. În altă ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că argumentele invocate în susținerea cererii de strămutare nu pot justifica admiterea acesteia în sensul și temeiul formulat. Mai mult, alegațiile solicitantului nu redau decât la general poziția acestuia că judecătorul ar fi examinat și adoptat în cadrul altor dosare soluții contradictorii cu privire la același obiect de drept, însă nu a prezentat probe plauzibile în confirmarea celor menționate.

16. Totodată, corelând situația de fapt cu criteriile de strămutare prin prisma art. 198 alin. (3) lit. a) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că argumentele solicitantului nu se identifică în norma enunțată. Or, scopul principal al acestei prevederi este garantarea imparțialității și respectarea dreptului la un proces echitabil. Strămutarea cauzei asigură că litigiul va fi soluționat de o instanță imparțială, în conformitate cu cerințele de imparțialitate și obiectivitate impuse de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, articolul 198 alin. (3) din Codul administrativ protejează accesul la justiție, oferind părților garanția că vor fi judecate de o instanță de același grad, în condiții de neutralitate procesuală.

17. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că în contextul în care legiuitorul a reglementat limitativ cazurile care justifică strămütarea cauzei, argumentele invocate în cererea depusă de Serghei Carp, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, nu se încadrează în situațiile prevăzute la art. 198 alin. (3) din Codul administrativ, motiv pentru care cererea de strämütare este neîntemeiată.

18. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să evedențieze prevederile art. 2.5 din Principiile de la Bangalore, potrivit cărora un judecător trebuie să se abțină de la soluționarea unui dosar dacă apreciază că nu poate judeca într-o manieră imparțială sau dacă un observator rezonabil ar putea considera că imparțialitatea sa este afectată.

19. Printre situațiile relevante, fără ca lista să fie exhaustivă, se numără: existența unei predispoziții sau prejudecăți reale față de una dintre părți, cunoașterea personală a unor fapte relevante pentru proces, participarea anterioară în calitate de avocat sau martor în dosar, existența unui interes economic al judecătorului ori al unui membru al familiei sale în rezultatul procesului.

20. Având în vedere circumstanțele cauzei și argumentele formulate în susținerea cererii de strämütare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că nu se confirmă prin probe plauzibile și concludente că ar fi afectată imparțialitatea judecătorului prin emiterea unor decizii contradictorii pe același obiect și a crea o bănuială legitimă asupra imparțialității acestuia. Or, fiecare caz se judecă de către judecător/completul de judecată sub imperiul legii, ținând cont de circumstanțele de fapt și de drept.

21. De altfel, nu poate fi ignorat nici faptul că în vederea garantării justițiabilului dreptul la un proces echitabil și imparțial, prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, legiuitorul a instituit la art. 202 din Codul administrativ posibilitatea participanților la proces de a recuza judecătorul, în conformitate cu art. 49, art. 50 din Codul administrativ, care stipulează motivele pentru care un judecător poate fi considerat incompatibil sau poate fi recuzat. Aceste prevederi asigură un cadru legal adecvat pentru protejarea imparțialității actului de justiție, menținerea încrederii în sistemul judiciar și garantarea faptului că nicio parte nu este dezavantajată din cauza unei posibile părtiniri a judecătorului.

22. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că legislația în vigoare oferă suficiente pârghii legale pentru asigurarea imparțialității procesului, după caz, recuzarea unui judecător în cazul existenței unor motive justificate privind părtinirea acestuia. Or, nu poate fi substituită voința legiuitorului exprimată prin normele de procedură administrativă.

23. Simplele presupuneri sau percepțiile subiective ale unei părți, fără probe clare, nu sunt suficiente pentru a justifica strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad. Strămutarea procesului este o măsură excepțională, aplicabilă doar în situații în care există motive bine întemeiate, care pun la îndoială imparțialitatea sau capacitatea instanței de a judeca obiectiv. Legislația în vigoare prevede că astfel de cereri trebuie susținute de dovezi clare privind lipsa de imparțialitate sau de circumstanțe excepționale care împiedică examinarea obiectivă a cauzei. Acceptarea unor cereri neîntemeiate ar crea un precedent periculos, permițând oricărei părți nemulțumite să solicite strămutarea procesului, ceea ce ar afecta stabilitatea sistemului judiciar și ar împiedica funcționarea eficientă a instanțelor.

24. Pentru a menține integritatea procesului judiciar și a respecta competențele instanțelor desemnate, este esențial ca cererile de strămutare să fie întemeiate pe motive reale și demonstrabile. În lipsa unui temei solid, competența de soluționare a cauzei rămâne la instanța inițial desemnată.

25. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele generalizate din cererea de strămutare, în lipsa unor probe plauzibile, precum și invocarea art.6 CEDO și a jurisprudenței CtEDO privind imparțialitatea instanței, raportate circumstanțelor speței, nu justifică admiterea cererii formulate.

26. Din considerentele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de Serghei Carp, reprezentat de Iulian Rusanovschi, cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad.

27. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 198 alin. (3), art. 230 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea depusă de Serghei Carp, reprezentat de avocatul Iulian Rusanovschi, cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad.

Restituie Curții de Apel Centru cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Carp împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ, pentru examinarea în ordine de apel.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă